

Het lezen van de koran – de juiste manier versus rituele gewoonte

Vrijdag khoetba door dr. Zahid Aziz, voor Lahore Ahmadiyya UK, 8 oktober 2021

كُتِبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكًا لِيَذَّبَ بَرًّا وَإِيَّتَهُ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ

“(Dit is) een Boek dat Wij aan u hebben geopenbaard waarin overvloedig goed ligt (*moebārak*), opdat zij de verzen ervan kunnen overdenken, en opdat degenen die begrip hebben, (dit) in gedachten zullen houden.” — 38:29

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ ۗ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا

“Zullen ze dan niet nadenken over de koran? En als het van iemand anders afkomstig was dan Allah, dan zouden zij er veel tegenstrijdigheden in hebben gevonden.” – 4:82

وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا

“En reciteer de koran (duidelijk) in een rustig tempo.” – 73:4

Het eerste vers laat zien dat iemand het goede of de zegeningen die de heilige koran bevat alleen kan krijgen als hij of zij nadenkt over zijn verzen en de leringen ervan in gedachten houdt. Nergens wordt in de koran gezegd dat een persoon zijn voordeel kan opdoen aan de koran door enkel en alleen de woorden ervan te reciteren zonder enige kennis van wat de woorden zeggen. Het tweede vers verlangt van een ieder dat hij of zij over de koran nadenkt. Ze zullen er geen tegenstrijdigheden in vinden, waarbij op de ene plaats het ene en op de andere plaats het tegenovergestelde wordt gezegd. Dit bewijst dat de koran niet door een mens kan zijn samengesteld, omdat geen enkele menselijke schrijver over zo'n lange periode en onder zulke uiteenlopende omstandigheden, als die waarin de koran werd geopenbaard, zo consistent in zijn woorden en opvattingen kan blijven. De derde aanhaling is een deel van een vers en draagt profeet Mohammed (s.a.w.s.) op om de koran in een rustig tempo te reciteren. Ik zal dit punt later toelichten.

De oprichter van de Ahmadiyya Beweging, hazrat Mirza Ghulam Ahmad, heeft gezegd:

“De mensen lezen de koran, maar doen het als een papagaai, zonder erover na te denken of te begrijpen ... Noch de lezers, noch de toehoorders begrijpen wat er wordt gezegd. De manier waarop de koran wordt gereciteerd is slechts zo geworden, dat er twee of drie delen worden gelezen, zonder te weten wat er wordt gelezen. Hoogstens lezen zij het melodieus en spreken zij de letters *qāf* en *‘ain* correct uit. Het is zonder twijfel goed om de koran op een mooie en melodieuze wijze te lezen. Maar het echte doel van het reciteren van de heilige koran is dat je achter de waarheden en kennis komt die daarin liggen en om een verandering in jezelf teweeg te brengen.” (Malfuzat, Vol I, p. 428-429)

Toen aan hazrat Mirza eens de vraag werd gesteld, 'hoe moet ik de heilige koran lezen' antwoordde hij: "De heilige koran moet gelezen worden met aandacht, overdenking en concentratie. In de Hadith wordt gezegd: 'Vele voordragers van de koran worden door de koran vervloekt'. Hij die de koran leest en niet daarnaar handelt, wordt door de koran vervloekt. Wanneer u de koran reciteert, en wanneer u een vermelding tegenkomt van genade, vraag dan genade van God; bij een vermelding van een straf, vraag dan bescherming tegen Gods straf. De koran dient met aandacht en overdenking gelezen te worden en u moet daarnaar handelen." (Malfuzat, deel 9, p. 199-200) .

Natuurlijk is het een andere zaak wanneer een kind de woorden van de heilige koran leert reciteren. En men mag niet verwachten dat een kind de volledige betekenis van alles wat hij leest moet leren. Maar zelfs in die fase kan men aan een kind enkele aanwijzingen geven over de algemene betekenis, vooral wanneer hij verzen leest die gaan over simpele onderwerpen die een kind kan begrijpen; bijvoorbeeld, het een-zijn van Allah en eenvoudige morele leringen. Maar dit is hoe dan ook slechts een voorbijgaande levensfase, en niet een toestand die voortduurt.

Wat verkeerd is, is dat volwassenen, die de koran hebben leren reciteren, hun hele leven blijven doorgaan met het reciteren van de koran, zonder ooit te proberen zijn betekenis te leren, en zijn leringen in hun leven toe te passen. Zij verkeren in de veronderstelling dat alleen maar de recitatie een daad is die beloningen van Allah oplevert. Als dat waar is, dat men alleen door te reciteren beloning verdient, hoe kon de Profeet (s.a.w.s.) dan gezegd hebben, dat de voordragers van de koran daardoor worden vervloekt?

Moslims zijn vele eeuwen geleden, algemeen gesproken, opgehouden proberen te leren wat de verzen van de koran betekenen. Zij konden daarom de echte zegeningen ervan niet ontvangen of zien. Ze bedachten hun eigen manieren om het te gebruiken voor verschillende rituelen, en beweerden dat dit de manier was hoe men zegeningen van de koran kon verkrijgen. De heilige koran en het leven van profeet Mohammed (s.a.w.s.) of het leven van zijn metgezellen ondersteunen deze rituelen en gebruiken niet.

Laten we kijken naar wat bekend staat als *khatm-i quran*, of het helemaal uitlezen van de heilige koran. Nergens in de leer van de islam staat dat bij bepaalde gelegenheden, bij een rouwzitting of bij een viering, mensen moeten samenkomen en zij verschillende delen van de koran toegewezen krijgen om te lezen, zodat zij de hele koran uitlezen. In de eerste plaats krijgt niemand enige kennis van de koran door het op deze manier te lezen. En ten tweede is dit in strijd met de methode van het lezen van de koran zoals die in de koran zelf staat en zoals profeet Mohammed (s.a.w.s.) heeft geadviseerd.

Zoals ik eerder uit de koran citeerde, zegt deze: "Reciteer de koran op een langzame, rustige wijze (*tartil*)," (73:4). Dit vers wordt ook genoemd in de Hadith van Sahih Bukhari, en Maulana Muhammad Ali licht het als volgt toe in zijn Oerdoe-commentaar van Bukhari:

“Reciteren met *tartīl* betekent de letters duidelijk en afzonderlijk uitspreken en de woorden langzaam lezen, zodat de aandacht wordt gevestigd op de betekenis ervan. Het voorschrift om de koran rustig te lezen, zodat die het hart roert, treft niet alleen in de Hadith aan, maar staat ook duidelijk in de koran. Desondanks concurreren de *ḥāfiẓ* van de koran (mensen die de koran uit het hoofd hebben geleerd) met elkaar hoe snel ze de koran kunnen reciteren. Tijdens de maand Ramadan is de manier waarop de koran wordt gereciteerd tijdens de *tarāwīḥ*-gebeden zodanig dat niemand er iets van kan begrijpen. Het wordt zo snel gelezen dat zelfs als iemand de betekenis ervan zou willen volgen, dat hij dit niet kan. Op sommige plaatsen wordt de hele koran gereciteerd in slechts één nacht van de 27e dag van Ramadan. Dit is duidelijk in tegenspraak met het voorschrift van de koran om het rustig te reciteren.” (zie onder Bukhari, boek 66: *Faḍā'il-ul-Qur'ān*, hoofdstuk 28).

Op dezelfde plaats in Sahih Bukhari wordt een ander vers van de koran genoemd: “En het is een koran die Wij onderscheidend hebben gemaakt, zodat u het in langzame stappen aan de mensen kan voorlezen. En Wij hebben het in gedeelten geopenbaard,” (17:106). Hier zegt de koran zelf dat de openbaring van de koran aan de Profeet (s.a.w.s.) in gedeelten kwam, zodat hij het langzaam aan de mensen kon voorlezen, en niet alles in een keer tegelijk.

Wanneer een persoon denkt dat hij beloningen en zegeningen van Allah zal ontvangen door de koran helemaal af te ronden, of een deel ervan dat aan hem of haar is toegewezen, dan zal hij het lezen zo snel mogelijk willen voltooien. Hij zal zich nooit houden aan het voorschrift, zoals ik zonet heb uitgelegd, om het langzaam en bedachtzaam te lezen, omdat hij denkt, hoe sneller ik het afmaak, hoe eerder krijg ik mijn beloning. Zijn enige doel is om het einde te bereiken, want dat is waar dat zijn beloning ligt, denkt hij. Daarom vormt stoppen en nadenken over de woorden van de koran een belemmering voor zijn doel. We zien dus duidelijk dat degenen die enkel en alleen de koran willen afronden, deze lezen op een manier die rechtstreeks in tegenspraak is met hoe het moet worden gelezen volgens de koran zelf en profeet Mohammed (s.a.w.s.).

Er staat in een hadith dat een man aan de Profeet (s.a.w.s.) vroeg: “Binnen hoeveel dagen moet ik de koran reciteren?” De Profeet (s.a.w.s.) antwoordde: “Voltooi het binnen een maand.” De man zei: “Ik kan meer dan dat.” De Profeet (s.a.w.s.) zei: “Voltooi het dan in twintig dagen.” De man herhaalde dat hij meer kon dan dat, d.w.z. het in kortere tijd afmaken. De Profeet (s.a.w.s.) zei: “Voltooi het dan in vijftien dagen.” De man herhaalde zijn antwoord. De Profeet (s.a.w.s.) zei: “Voltooi het dan in tien dagen.” De man zei weer hetzelfde. De Profeet (s.a.w.s.) zei: “Voltooi het dan in vijf dagen.” De man vroeg nog steeds om het in een kortere tijd te doen, maar de Profeet (s.a.w.s.) stond het niet toe. (Zie Tirmidhi, boek 46: Het reciteren van de koran, hfst. 13, hadith 2946.)

In een andere hadith zei profeet Mohammed (s.a.w.s.): “Hij die de Koran in minder dan drie dagen voltooit, heeft die niet begrepen,” (Tirmidhi, zoals hierboven, hadith 2949). Volgens een

andere hadith in Bukhari, zei de Profeet (s.a.w.s.) tegen een man om de hele koran in één maand te reciteren. Toen hij zei dat hij meer kon doen dan dat, wat betekende dat hij het in minder tijd kon doen, zei de Profeet (s.a.w.s.) tegen hem dat hij het in zeven dagen zou kunnen voltooien, maar het mocht niet minder dan in deze tijd (boek 66: *Faḍā'il-ul-Qur'ān*, hoofdstuk 34, hadith 5054).

Profeet Mohammed (s.a.w.s.) gaf er dus de voorkeur aan dat een persoon niet minder dan een maand de tijd moest nemen om de koran te voltooien. Maar in individuele gevallen, op aandringen van mensen, stelde hij een minimumperiode van vijf of zeven dagen vast (en volgens andere verslagen drie dagen) waarbinnen iemand de koran mag afronden. En hij gaf ook duidelijk de reden aan, namelijk, dat als je het in een kortere tijd af zou afmaken, dan zou je het niet begrijpen.

De heilige koran heeft het zelf heel mooi verwoord: “Reciteer uit de koran wat jullie gemakkelijk valt.” Met andere woorden, men mag het reciteren van de koran niet beschouwen als een zware taak, waarbij je zware arbeid moet verrichten. Men moet zoveel lezen als men gemakkelijk vindt om te doen.

Een van de rituelen die mensen hebben bedacht om de zegeningen van de heilige koran te ontvangen, is om het te reciteren voor een overleden persoon. Het is hun overtuiging dat de overledene zal worden beloond vanwege het voorlezen van de koran ‘ten behoeve van’ hem of haar, en dat het voordeel van de recitatie de overledene ‘bereikt’. Als we dit logisch bekijken, dan zijn het de levenden die de koran moeten ontvangen. Alleen de levenden kunnen namelijk van de koran leren en ernaar handelen. De arme persoon die gestorven is, kan zijn of haar leven nu niet meer veranderen om het meer in overeenstemming te brengen met de leer van de koran.

Het is bovendien merkwaardig dat maar heel weinig moslims zich zorgen maken om de boodschap van de koran over te brengen aan de levenden, maar dat wel miljoenen moslims elke dag de koran reciteren om zijn voordeel de doden te laten bereiken.

We bidden dat Allah ons in staat zal stellen de ware leringen van Zijn Heilige Boek en Zijn Heilige Profeet te volgen. *Āmîn*.

Gepubliceerd door: *IslamLab*

Vertaald door: Reza Ghaforkhan